

РЕШЕНИЕ

№ 1217

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10141** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ във връзка с чл.149, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на И. А. С. от [населено място], жк люлин № 432, вх.А, ет.4, ап.22, [ЕГН] чрез адв.С., срещу Решение № 1040-21-957/17.09.2021 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00965230/21.07.2021г. на ръководител на контрола на разходите на ДОО. Жалбоподателят оспорва постановления от административния орган прихващане с насрещно вземане от фондовете на ДОО. Счита, че същото е незаконосъобразно и са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. От Съда се иска да отмени оспорения административен акт. В с.з. жалбоподателят, редовно призован не се представлява.

Ответникът - Директорът на ТП С.-град към НОИ, чрез процесуалния си представител юрк.Б. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, с оглед на което моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разности.

Административен съд С.-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.168, ал.1 АПК, намира следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване

пред съд.

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С решение № 1040-21-840/17.08.2012г на директора на ТП на НОИ С. град, в частта, с която е потвърдено разпореждане № РВ-3-21-00928408 от 03.06.2021г на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО.С последното е разпоредено С. да възстанови недобросъвестно полученото обезщетение за временна неработоспособност, бременност и раждане и отглеждане на малко дете в периода 29.05.2017-05.01.2021г в размер на 27543,90лв. Същото е предмет на спор по адм. Дело № 9039/2021г на АССГ.

В рамките на съдебното производство по молба на жалбоподателя бяха събрани писмени доказателства.

Съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили.

В КСО не се съдържа легална дефиниция за понятието „добросъвестност“ при получаване на осигурителни плащания. С оглед общите принципи на правото, за добросъвестно получени осигурителни плащания следва да се считат тези, за които осигуреното лице е имало съзнанието и субективното убеждение, че му се дължат. Недобросъвестно ще е лицето, което е знаело или предполагало, че няма право да получи съответното плащане..

Няма спор, а и от данните по преписката и оспорването от страна на С. пред съда се установява, че същата е била уведомена за издаването на разпореждане № РВ-3-21-00928408/03.06.2021г, което ѝ е връчено на 14.06.2021г. В него изрично е посочено, че по силата на закона- чл.117а ал.1 от КСО е допуснато предварителното му изпълнение. Съгласно чл.114 а ал. 1 КСО върху паричните обезщетения и помощите, изплащани по този кодекс, не могат да се налагат запори по реда на [Гражданския процесуален кодекс](#) и [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#) или да се извършват други удържки освен за задължения към държавното обществено осигуряване и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на [чл. 114, ал. 5](#). Последната разпоредба дава възможност длъжимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4/ 14 дни от връчването/, да подлежат на принудително изпълнение по реда на [чл. 110, ал. 5, т. 1](#) от този кодекс или по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#), или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. В този ред на мисли първоначалното разпореждане от 03.06.2021 г е връчено на 14.06.2021г, в срока за доброволно изпълнение не е погасено изцяло задължението, поради което и към дата 21.07.2021г И. С. има изискуемо вземане от ДОО в размер на 811,40лв, представляващо парично обезщетение при нетрудова злополука по болничен лист № Е20210797066 и задължение към ДОО в размер на 27732,50лв. С оглед разпоредбата на чл.114 ал.5 от КСО след като остатъкът от

задължението по разпореждане № РВ-3-21-00928408/03.06.2021г не е погасен доброволно в определения съгл. Чл.114 ал.3 и 4 КСО срок,не е било разсрочено по чл.116 от КСО и е установено изискуемо вземане на И. С. към ДОО ,представляващо парично обезщетение за нетрудова злополука,то длъжностното лице в съответствие със закона е издало оспореното разпореждане за прихващане.В този ред на мисли при допуснато по силата на закона предварително изпълнение на разпореждането за възстановяване на недобросъвестно получени суми,обстоятелството,че същото е оспорено по административен и съдебен ред не поражда основание за незаконосъобразност на извършеното прихващане с оспореното разпореждане от 21.07.2021г.Това е така,тъй като законодателят е предоставил засилена правна защита на вземанията на ДОО.Действително прихващането е с обезщетение за нетрудова злополука,но несеквестрируемостта на това вземане отпада съгл. Чл.114а от КСО,тъй като установеното задължение на С. е към ДОО и представлява неоснователно получено парично обезщетение за бременност,раждане и отглеждане на малко дете.Отделно от изложеното неуведомяването на жалбоподателката за намерението на вискателя да извърши прихващане по аргумент от чл.105 от ЗЗД не влече след себе си незаконосъобразност на атакуваното разпореждане,тъй като съгласието на жалбоподателката е ирелевантно за извършеното прихващане.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.Предвид изхода на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсулт съгласно НзПП в размер на 150 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172 от Административно-процесуалния кодекс,Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. С. от [населено място],жк люлин № 432,вх.А,ет.4,ап.22, [ЕГН] чрез адв.С.,срещу Решение № 1040-21-957/17.09.2021 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00965230/21.07.2021г. на ръководител на контрола на разходите на ДОО.

ОСЪЖДА И. А. С. от [населено място],жк люлин № 432,вх.А,ет.4,ап.22, [ЕГН] чрез адв.С. да заплати на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт сумата от 150 лв разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ :

